

ترقي ڪرڻ لاءِ تن مکيه اصولن تي عمل ڪرڻ جي هدايت ڪئي. اهي
مکيه اصول هي هئا: اتحاد، تنظيم ۽ ايمان.

دنيا ۾ جيڪي به نالي وارا انسان ٿي گذريا آهن، اهي سڀئي پڪو
ارادو ۽ يقين محڪم رکندا هئا. اسان جو قائداعظم محمد علي جناح پڻ
دنيا جي ناميارن اڳواڻن مان هڪ آهي، جنهن اتحاد، تنظيم ۽ يقين
محڪم جي عمل سان پنهنجي قوم کي آزاديءَ جي نعمت سان نوازيو.

مشق

1 هينين سوالن جا جواب لکو.

- 1 ڪنهن قوم ۾ تنظيم نه هوندي ته ڇا ٿيندو؟
- ج ڪنهن قوم ۾ تنظيم نه هوندي ته اها قوم اڳتي نه وڌي سگهندي.
- 2 امن واري ماحول ۾ ماڻهو پنهنجي ملڪ لاءِ ڇا ڪندا؟
- ج امن واري ماحول ۾ ماڻهو خوش رهندا ۽ پنهنجي ملڪ لاءِ نيون
نيون ايجادون ڪري سگهندا.
- 3 قومي ترقيءَ جو دارومدار ڇا تي آهي؟
- ج قومي ترقيءَ جو دارومدار ايمان ۽ اتحاد تي آهي.
- 4 ارادي جي مضبوطيءَ مان ڇا مراد آهي؟
- ج جيستائين ڪنهن قوم کي پنهنجي عمل جي صداقت تي پورو
يقين نه هوندو، تيستائين اها قوم دنيا ۾ ڪو ڪارنامو ڏيکاري نه
سگهندي. دنيا جون عاليشان عمارتون ۽ وڏا سهڻا باغ سڀ مضبوط
ارادي جي ڪري ٺهيا آهن.

هينيان خال ڀريو:

- 1 هر ڪم جي پورائي لاءِ _____ اتحاد _____ ضروري آهي.
- 2 قاعد اعظم رح _____ بيشڪ دنيا جي ناليوارن اڳواڻن مان آهي.
- 3 اسان کي پنهنجي ملڪ ۽ قوم لاءِ ڏينهن رات _____ محنت ڪرڻ گهرجي.
- 4 ڪوئي به ڪم شروع ڪرڻ کان پهريان ان بابت _____ رٿابندي ضروري آهي.
- 5 انهيءَ مان ثابت آهي ته قومن جي ترقيءَ جو _____ دارومدار ايمان ۽ اتحاد تي آهي.

صحيح جملي جي سامهون ”ص“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”غ“ لکو.

- 1 جيڪڏهن ماڻهن ۾ نفاق هوندو ته اهي ملڪ ۽ قوم جي ترقيءَ لاءِ ڪم ڪري سگهندا. غ
- 2 انهيءَ جو مطلب ته جتي اتحاد هوندو اتي ئي امن هوندو. ص
- 3 قومن جي ترقيءَ جو دارو مدار ايمان ۽ اتحاد تي آهي. ص
- 4 هن دنيا ۾ اهي قومون زندهه رهي سگهنديون آهن جن ۾ ايمان ۽ ٻڌي هوندي آهي. ص
- 5 ڪوئي به ڪم شروع ڪرڻ کان پهريان انهيءَ بابت رٿابندي ضروري نه آهي. غ

هينين لفظن جا ضد لکو.

لفظ	ضد	لفظ	ضد
زنده	مردہ	هارائڻ	ڪٽڻ
ڏاهپ	بي وقوفي	امن	جنگ
اتحاد	نفاق	مضبوطي	ڪمزوري

معني

لفظ

بلندي

عروج

عروج حاصل ڪرڻ لاءِ سخت محنت ڪرڻي پوندي آهي.

جملو

مقصد

مراد

آسان سخت محنت ۽ جدوجهد ڪري پنهنجي مراد تي پهچنداسين.

جملو

انحصار

دارومدار

ملڪ جي ترقيءَ جو دارومدار ان جي عوام جي محنت تي آهي.

جملو

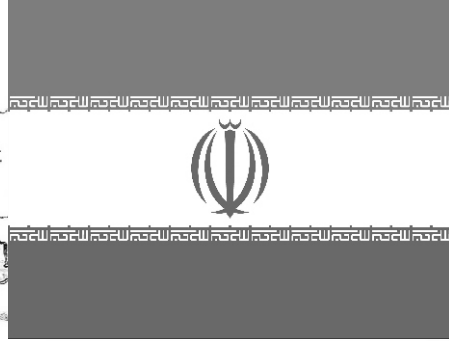
سچائي

صداقت

آسان کي پنهنجي ملڪ لاءِ صداقت سان ڪم ڪرڻ گهرجي.

جملو

اسلامي جمهوريه ايران

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
پاڙيسري	پر ۾ رهندڙ	جيان	جهڙو
نهایت	تمام	مہذب	خوش اخلاق
تسلیم ڪرڻ	قبول ڪرڻ	سھڪار	سات ڏيڻ
انقلاب	تبديلي	جمهوريت	عوام
سربراھ	سرپرست	صدر	اڳواڻ
سدائين	هميشه	مؤقف	مقصد
پنپرائي	مدد	واسطا	تعلق

اسلامي جمهوريه ايران دنيا جي قديم ملڪن مان هڪ آهي. قديم زماني ۾ هن ملڪ تي آتش پرست، يعني باهه جا پوڄاري، جن کي مجوسي چيو ويندو هو، سي حڪومت ڪندا هئا. روم ۽ ايران ان زماني ۾ دنيا جون ٻه وڏيون طاقتور حڪومتون هيون.

سن 31 هجري مطابق 662ع ۾ ايران اسلامي دائري ۾ داخل ٿيو. ايران ۽ پاڪستان جا پاڻ ۾ ويجهه لاڳاپا آهن. ائين ڪٿي چئجي ته ٻئي ملڪ هڪٻئي سان سڳن پائرن جيان محبت ڪن ٿا ۽ ٻنهي ملڪن جون ٻوليون به هڪٻئي جي ويجهو آهن.

ايران جي گاديءَ جو هنڌ تهران آهي. ان کان سواءِ ٻيا ڪيترائي قديم ۽ تاريخي شهر شيراز، اصفهان، مشهد، قم ۽ زاهدان مشهور آهن. ايراني ماڻهو نهايت ئي مهذب، خوش اخلاق ۽ بردبار آهن. ايران ۾ ڪيتريون ئي يونيورسٽيون ۽ تعليمي ادارا آهن، جن ۾ تعليم مفت ڏني وڃي ٿي. ايران جي وڏي دولت تيل آهي، جنهن سان ملڪ جي خوشحالي لاڳاپيل آهي.

ايران اهو پهريون ملڪ آهي، جنهن آزاديءَ کان پوءِ پاڪستان کي تسليم ڪيو. ايران جو اڳوڻو شهنشاهه رضا شاه پهلوي پهريون حڪمران هو، جنهن 1950ع ۾ پاڪستان جو دورو ڪيو، جڏهن ته ايران ۽ پاڪستان تجارت ۾ هڪٻئي جا مددگار رهندا آيا آهن. اقتصادي سهڪاري تنظيم (E.C.O) جيڪا ترقي ۽ علائقائي سهڪار واري تنظيم آهي. ان جو پهريون اجلاس تهران ۾ منعقد ٿيو.

ايران ۾ فيبروري 1979ع ۾ انقلاب اچڻ کانپوءِ اڍائي هزار سالن کان قائم شهنشاهي نظام جو خاتمو ٿيو. هن وقت ايران ۾ جمهوريت آهي، جنهن کي پنهنجي پارليامينٽ آهي. ملڪ جو سربراھ صدر آهي، جيڪو پنهنجي وزيرن جي مدد سان حڪومت هلائي ٿو.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. ايران جي گاديءَ جو هنڌ ڪهڙو آهي؟
- ج. ايران جي گاديءَ جو هنڌ تهرآن آهي.
2. ڪهڙي عيسوي سال ۾ ايران، اسلام جي دائري ۾ داخل ٿيو؟
- ج. سال 662ع واري سال ۾ ايران اسلامي جي دائري ۾ داخل ٿيو.
3. پاڪستان ۽ ايران جا لاڳاپا ڪهڙي قسم جا آهن؟
- ج. پاڪستان ۽ ايران جا لاڳاپا مذهبي ۽ واپاري آهن.
4. اڳاٽي زماني ۾ ايران تي ڪنهن جي حڪومت هئي؟
- ج. اڳاٽي زماني ۾ ايران تي آتش پرست يعني باهه جي پوڄارين جي حڪومت هئي.

هينيان خال ڀريو:

1. ايران مان شهنشاهي نظام سال 1979ع ۾ ختم ٿيو.
2. ايران ۽ پاڪستان جا پاڻ ۾ واپاري لاڳاپا آهن.
3. ايران جي گاديءَ جو هنڌ تهرآن آهي.
4. اي سي او اقتصادي سهڪار جي هڪ تنظيم آهي.
5. ايران ۾ ملڪ جو سربراھ صدر آهي.

صحيح جواب چونڊيو.

1. اسان جي ملڪ پاڪستان جي اولھہ ۾ اسلامي رياست اسلامي جمهوريه ايران آهي.

(iii) اتر

(ii) اوڀر

(i) اولھہ ✓

2 ایران ۽ پاڪستان جا پاڻ ۾ واپاري لاڳاپا آهن.

(i) زرعي (ii) صنعتي (iii) واپاري ✓

3 هي ملڪ پاڪستان جو تمام سٺو پاڙيسري ۽ دوست ملڪ آهي.

(i) دشمن (ii) دوست ✓ (iii) ذميوار

4 اي سي او اقتصادي سهڪار جي هڪ تنظيم آهي.

(i) اي بي او (ii) اي سي او ✓ (iii) اي ڊي او

5 ان ۾ چار ٽيڪنيڪل ڪميٽيون مقرر ڪيون ويون

ته جيئن خاص شعبن ۾ ترقي ڪري سگهجي.

(i) چار ✓ (ii) پنج (iii) چھ

د هيٺين لفظن جا ضد لکو.

لفظ	ضد	لفظ	ضد
گهٽا	چڊا	لاٽق	نالائق
بداخلاق	خوش اخلاق	عام	خاص
قريب	پري	طاقت	ڪمزوري

ر لفظن جي معنيٰ لکڻ ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

لفظ معنيٰ

نظام سرشتو

جملو هي سمورو نظام الله تعاليٰ جي حڪم سان هلي رهيو آهي.

سھڪار مدد

جملو اي-سي-او اقتصادي سھڪار جي هڪ تنظيم آهي.

مدد

پنپرائي

جملو ڪشمير جي مسئلي تي ايران سڌائين پاڪستان جي مؤقف جي پنپرائي ڪندو رهيو آهي.

تبديلي

انقلاب

جملو اسلامي انقلاب اچڻ کان پوءِ پراڻي شهنشاهي نظام جو خاتمو ٿيو.

عوامي حڪومت

جمهوريت

جملو هن وقت ايران ۾ جمهوريت آهي.

وطن جي حب

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
وطن	ملڪ، دیس	لیل ونهار	رات ۽ ڏينهن
ترانو	گيت	حُب	سڪ
سر	مٿو	خمار	نشو
خاڪ	مٽي	نثار	قربان
پار	پاسي	گويا	چڻ ته
چمن	باغ	آشيانو	رهڻ جو جاءِ
قبول	منظور	خزان	سِرءُ
لاجواب	بي مثال	خار	ڪنڊو
خزانو	دولت	سستائي	سهانگائي

بيتن جي سمجهاڻي

وطن ئي ته هر ڪنهن جي پهچان آهي،
وطن سان ڪرڻ پيار ايمان آهي.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ثور“ چوي ٿي ته اسان جي سڃاڻ اسان جو وطن ئي آهي ۽ انهيءَ سان پيار ڪرڻ ايمان جو جزو آهي.

پکين جي به آهي وطن سان محبت،
ورڻ لئه وطن ڪيڏي ڪن تا مشقت.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ثور“ چوي ٿي ته پکين جي پنهنجي وطن سان ڪيڏي محبت آهي، جو سڄو ڏينهن پنهنجي خوراڪ جي تلاش ڪرڻ کانپوءِ پنهنجي گهرن ڏانهن واپس ٿا اچن.

ملي ديس ۾ ٿو سڪون دل کي ڪيڏو،
نه ايندو آ آرام ٻئي هنڌ ايڏو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ٿور“ چوي ٿي ته پنهنجي وطن ۾ ڪيڏو
سڪون ملندو آهي، جيڪو ٻيءَ ڪنهن جاءِ تي نه ملندو آهي.

خوشيءَ جا سمورا نظارا ملن ٿا،
هتي سڀ جا سڀ ماڻهو پيارا ملن ٿا.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ٿور“ چوي ٿي ته اسان جي ملڪ ۾ هر
پاسي خوشي آهي ۽ هتي سڀئي ماڻهو پيار ڪرڻ وارا ماڻهو آهن.

هي ڌرتي امن، پيار واري آ ڌرتي،
هي قدرت جو تحفو پلاري آ ڌرتي.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ٿور“ چوي ٿي ته اسان کي الله پاڪ
تمام پياري ڌرتي عطا فرمائي آهي، جو هتي امن ۽ پيار آهي.

هي سرسبز آهي ۽ شاداب آهي،
اسان جو وطن جڳ ۾ ناياب آهي.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ٿور“ چوي ٿي ته اسان جو وطن ڏاڍو
خوشحال آهي، ۽ سڄيءَ دنيا ۾ هي ناياب ملڪ آهي.

وطن جي ڪري جيڪي قربان ٿين ٿا،
اهي ئي سچا ”ٿور“ انسان ٿين ٿا.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ناديه ٿور“ چوي ٿي ته جيڪي به پنهنجي
وطن جي حفاظت ڪندي مٿس قربان ٿي وڃن ٿا، حقيقت ۾ اهي سچا
انسان آهن.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. هر ڪنهن جي پهچان ڇا آهي؟
- ج. هر ڪنهن جي پهچان وطن آهي.
2. اسان جي ڌرتي ڪهڙي قسم جي ڌرتي آهي؟
- ج. اسان جي ڌرتي امن ۽ پيار واري ڌرتي آهي.
3. شاعره جي نظر ۾ سچا انسان ڪهڙا آهن؟
- ج. شاعره جي نظر ۾ سچا انسان اُهي آهن جيڪي وطن لاءِ قربان ٿين ٿا.

هينين خال ڀريو:

1. پکين کي به آهي _____ وطن _____ سان محبت.
2. خوشيءَ _____ جا سمورا نظارا ملن ٿا.
3. هي سر سبز آهي ۽ _____ شاداب _____ آهي.
4. اُهي ئي سچا ٿور _____ انسان _____ ٿين ٿا.

هينين لفظن جا ضد لکو.

لفظ	ضد	لفظ	ضد
امن	جنگ	ماڻهو	جانور
محبت	نفرت	خوشي	غم
اصل	نقل	ڌرتي	آسمان

لفظن جي معنيٰ لکوءَ جملن ۾ ڪم آڻيو.

5

معنيٰ

لفظ

آرام

سڪون

جيترو پنهنجي وطن ۾ سڪون ملندو آهي اوترو ٻئي ڪنهن

جملو

ملڪ ۾ نه ملندو آهي.

سڃاڻپ

پهچان

هر ڪنهن جي سڃاڻپ پنهنجي وطن سان هوندي آهي.

جملو

موٽڻ

ورڻ

پڪي پنهنجي وطن ڏانهن ورڻ لاءِ تمام مشقت ڪندا آهن.

جملو

شھريءَ جا فرض

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
مستقل	مضبوط	رهاڪو	رهواسي
وفادار	سچو	سنيال	خيال
خلوص	محبت	احترام	عزت
تعاون	مدد	علاوه	ٻيو / سواءِ
سکيو	خوش	روزگار	ڌنڌو
ذريعي	وسيلي	آگاه ڪرڻ	جاڻ ڏيڻ
سهولتون	آسانيون	شمار	گڻپ

سبق جو خلاصو

جيڪو ماڻهو شهر ۾ رهي ٿو، ان کي شھري چئبو آھي، جيڪو ماڻهو ڪنھن ملڪ جو مستقل رهاڪو هجي ۽ ان جو قومي سڃاڻپ ڪارڊ پڻ رکندو هجي ۽ کيس ان ملڪ ۾ ووٽ ڏيڻ جو حق حاصل آھي، ته اهڙي ماڻھوءَ کي ان ملڪ جو شھري سڏبو. هر اهو ماڻهو جنهن کي ملڪ جي شھريت حاصل آھي، پوءِ شھر ۾ رھي يا ٻھراڻيءَ ۾، ان کي ملڪ جو شھري سڏيو ويندو آھي.

هر شھريءَ جو اهم فرض اھو آھي ته هو پنھنجي رياست سان وفادار رھي. هن ۾ حب الوطنيءَ جو جذبو ھئڻ گھرجي. ائين جيئن هو پنھنجي ملڪيت ۽ ٻارن ٻچن کي سنڀالي ٿو، تيئن پنھنجي ملڪ کي به

ساه وانگر سانڊي، پنهنجي ذاتي مفادن کي، قومي مفادن تان قربان ڪري. هر شهري پنهنجي ملڪ اندر ڪنهن جهيڙي فساد کي اپڙ نه ڏئي ۽ هر بغاوت جيڪا ملڪ لاءِ هاجيڪار هجي، ان کي ختم ڪرڻ ۾ حڪومت جو ساٿ ڏئي. اسان جو ملڪ اسان جي گهر وانگر آهي ۽ اسين ڄڻ ته گهر جا ڀاتي آهيون. هر شهريءَ کي علائقائي تعصب کان بالاتر ٿي، قومي مفادن لاءِ سوچڻ گهرجي. جيڪڏهن ملڪ جي سالميت خطري ۾ آهي ته جاني ۽ مالي قرباني ڏيڻ ۾ دير نه ڪجي.

هر شهريءَ جو فرض آهي ته هو قانون جي پاسداري ڪري قانون مطابق هلي ۽ ان جي نافذ ڪرڻ ۾ حڪومت سان سهڪار ڪري. جيڪڏهن ائين نه ڪبو ته سياسي استحڪام برقرار رهي نه سگهندو.

هر شهريءَ جو فرض آهي ته محصولن جي ادا ڪڍي ايمانداريءَ سان ڪري. ٽيڪس پوري وقت تي ادا ڪيا وڃن. ائين ڪرڻ سان عوام جي پلائيءَ لاءِ حڪومت جيڪي رٿائون ٺاهيندي، اسين انهن کي ڪامياب بڻائڻ ۾ وڏو ڪردار ادا ڪري سگهون ٿا، جيئن ملڪي پيداوار وڌائڻ، تعليم عام ڪرڻ، بيمارين کان بچڻ لاءِ ٽڪا لڳائڻ، پنهنجي صحت کي سالم رکڻ جهڙن اصولن تي عمل ڪرڻ ۽ ملڪ جي وڌندڙ آباديءَ تي ضابطو رکڻ پڻ شهرين جي فرضن ۾ شامل آهن.

ووت جو صحيح استعمال ڪرڻ هر شهريءَ جو فرض آهي. هر شهريءَ کي پنهنجي راءِ جو اظهار ڪرڻ وقت ذات، برادري ۽ هر قسم جي تعصب بازيءَ کان پري ٿي، ايماندار ۽ قابل اميدوارن کي ووت ڏيڻ گهرجي، جيئن هڪ مضبوط ۽ مستحڪم حڪومت ٺهي سگهي. ووت ڏيڻ وقت بلڪل ايمانداريءَ سان هن فرض کي ادا ڪرڻ گهرجي. هن فرض ۾ ڪابه خيانت نه ڪرڻ گهرجي.

اسان جا چونڊيل نمائندا رشوت ۽ سفارش جي پاڙ پٽي، تعليم کي عام ڪرڻ ۾ مدد ڏيندا. ائين اسان کي قابليت جي بنياد تي روزگار ملي

سگهندو. جيڪڏهن اسان مان ڪنهن کي حڪومت ۾ ڪو عهدو ملي ته هو ان کي ايمانداريءَ سان هلائي، اهو به شهرين جي فرض ۾ شامل آهي. هر شهريءَ کي تعليم حاصل ڪرڻ جو حق آهي. هن جي ذميواري آهي ته پنهنجي اولاد کي تعليم ڏياري. ان ۾ صحيح سمجهه پيدا ٿيندي ۽ شعور ۾ اضافو ايندو.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- ① شهري ڇاڪي چئبو آهي؟
- ج ڪوئي ماڻهو ڪنهن به ملڪ جو مستقل رهاڪو هجي ۽ ان کي ان ملڪ جو قومي سڃاڻپ ڪارڊ هجي ۽ ان شخص کي ووٽ ڏيڻ جو حق پڻ حاصل هجي ته ان کي ان ملڪ جو شهري چئبو آهي.
- ② ووٽ ڏيڻ ۾ شهرين کي ڪهڙو ڪردار ادا ڪرڻ گهرجي؟
- ج شهرين کي پنهنجو قيمتي ووٽ صحيح نموني سان استعمال ڪرڻ گهرجي.
- ③ ملڪ ڪهڙين ڳالهين جي ڪري ترقي ڪندو آهي؟
- ج ملڪ جي قانون جو احترام ڪري ملڪ جي بهتريءَ لاءِ حڪومت سان گڏجي بهتر رٿابندي ڪرڻ ۾ تعاون ڪجي ۽ ٽيڪس وغيره به هر شهريءَ کي ايمانداريءَ سان ادا ڪرڻ گهرجي، انهيءَ سان ملڪ ترقي ڪندو.
- ④ اسان کي ڪهڙي قسم جا نمائندا چونڊڻ گهرجن؟
- ج اسان کي اهي نمائندا چونڊڻ گهرجن، جيڪي بنا ڪنهن فرق جي خدمت ڪرڻ جي سوچ رکندڙ هجن ۽ لائق انسان هجن.

هينيان خال ڀريو:

- ① اسان جو ملڪ اسان لاءِ _____ سهارو _____ آهي.

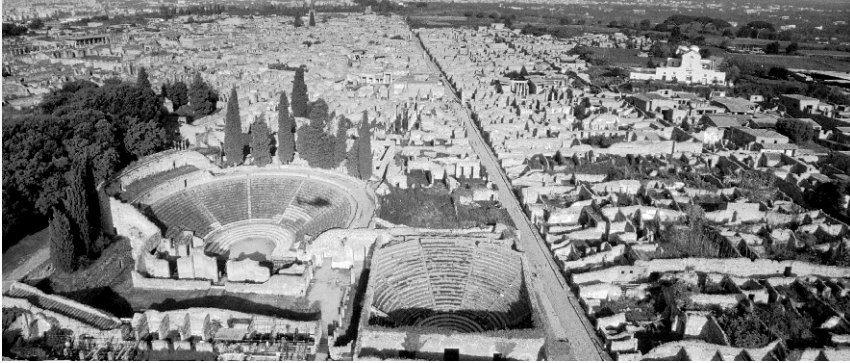
- 2 هر شهريءَ جو اهو فرض آهي ته هو پنهنجي رياست سان وفادار رهي.
- 3 هر شهريءَ کي ملڪ جي قانون جو احترام ڪرڻ گهرجي.
- 4 اسان کي پنهنجو قيمتي ووت پڻ صحيح نموني سان استعمال ڪرڻ گهرجي.

هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ ٻڌايو.

اصطلاح	معني	جملا
پاڙ پٽڻ	ختم ڪرڻ	اسان کي جاهليت جي پاڙ پٽڻ گهرجي.
بيٽرو ٻوڙڻ	وڏو نقصان ڪرڻ	اسان کي ڪنهن جو بيٽرو ٻوڙڻ نه گهرجي.
سڪ جو ساهه کڻڻ	خوشيءَ سان رهڻ	هرڪو پنهنجي ملڪ ۾ سڪ جو ساهه کڻي ٿو.

روم شهر ۾ (سفر نامو)

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
نظارو	منظر	مهل	وقت
جدید	نئون	تعمير	اڏاوت
عوام	ماڻهو	قديم	پراڻو
گرجا	چرچ/ عيسائين جي عبادت گاهه	مقدس	پاڪ
لطف	مزو	پوپ	عيسائين جو مذهبي اڳواڻ
لافاني	نه ختم ٿيڻ وارو		

سبق جو خلاصو

روم شهر ۾ گهڙڻ سان عجيب احساس ٿيو. اهو احساس ته هتي حال ۽ ماضي هڪٻئي کي پاڪر پائي بيٺا آهن. روم تاريخ جو شهر، تمدن جو شهر، سنگ تراشيءَ جو شهر آهي. ٽوئر ڪمپنيءَ جي بس ۾ ويٺي شهر جو نظارو ڪرڻ لڳاسين ته گائيد اسان کي ٻڌايو ته هي ”ول بورجس“ آهي، يعني هي سدابهار باغ، يعني هن باغ ۾ اهڙا وڻ ۽ گل آهن، جيڪي

هر موسم ۾ تازا رهندا آهن. ان کان پوءِ ”آرچين ديوار“ آئي، جيڪا ٽين صدي عيسويءَ ۾ ٺهي هئي. بس بئڪ آف اٽليءَ جي عمارت وٽان لنگهي، جيڪا جديد فن جو نادر نمونو آهي. روم شهر جي تعمير ۾ صدين جو سفر آهي. روم قديم به آهي ته جديد به. روم وقت سان اڳتي وڌيو آهي. موئن جي دڙي وانگر وقت سان قدم نه ملائي سگهڻ جي ڪري رڳو تاريخ ۽ ميوزيم جي زينت نه ٿيو آهي. گائيد ٻڌايو ته هي سنگمرمر جا ونگ قديم دؤر جي شهر پناهه جي ديوار ۾ هئا، جن کي اڃان تائين محفوظ رکيو ويو آهي.

بس اچي ”ڪولوزم“ وٽ بيٺي. اها هڪ گول عمارت آهي، جنهن جي چؤڌاري دروازا آهن، جيڪي رستي جي ليول تي آهن. اها عمارت شينهن جي مقابلي ڏسڻ لاءِ ٺاهي ويئي هئي. رستي جي ليول تي شينهن جا پجرا آهن ۽ آڏو ايرينا ۾ بيوس انسان شينهن جو ڪاڇ بڻبا هئا. پچرن جا در کلندا هئا ته بڪايل شينهن بدبخت ماڻهن کي چيري ڦاڙي سندن جسم رڙڪيندا هئا. اهو تماشو وقت جا بادشاهه ۽ اڌ لک ماڻهو ڏسندا هئا. ”روم جي عوام جي سينيٽ“ جي عمارت حضرت عيسيٰ عليه السلام کان به اڻ صديون اڳ تعمير ٿي. روم جي چؤڌاري شهر پناهه جي ڀت، حضرت عيسيٰ عليه السلام کان 400 سال اڳ جي تعمير ٿيل آهي ۽ اڃان به موجود آهي.

روم شهر جي سونهن سنگ تراشيءَ جي عظيم نمونن جي ڪري آهي. ان بعد قديم روم جي بادشاهه نيرو جو سونو گهر، ويٽيڪن جو شهر ۽ سٽين شپل جي عمارت گهمي سون.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- 1 سفر نامو ”روم شهر ۾“ ڪنهن جو لکيل آهي؟
- ج سفر نامو ”روم شهر ۾“ تنوير عباسيءَ جو لکيل آهي.
- 2 ول بورجس جي معنيٰ ڇا آهي؟
- ج ول بورجس جي معنيٰ ”سدا بهار باغ“ آهي.
- 3 ڪولوزم ڪڏهن ٺهيو؟
- ج ڪولوزم حضرت عيسيٰ عليه السلام کان 80 سال اڳ ٺهيو.
- 4 دنيا جي ننڍي ۾ ننڍي مملڪت ڪهڙي آهي؟
- ج دنيا جي ننڍي ۾ ننڍي مملڪت ويٽيڪن آهي.

هينين خال ڀريو:

- 1 سج _____ اُڀرڻ _____ مهل اسان جو جهاز روم جي هوائي اڏي تي لٿو.
- 2 ٻئي ڏينهن _____ ٿوڻر _____ ڪمپنيءَ جي چوڪري اسان کي وٺي وئي.
- 3 هن باغ ۾ اهڙا وڻ ۽ گل آهن جيڪي هر _____ موسم _____ ۾ تازا رهندا آهن.
- 4 اسين بئنڪ آف _____ اٽليءَ _____ جي عمارت وٽان گذرياسين جيڪا جديد فن تعمير جو بيمثال نمونو آهي.
- 5 ”ڪولوزم“ حضرت عيسيٰ عليه السلام کان _____ 80 سال اڳ ٺهيو.

هينين لفظن جا ضد لکو.

لفظ	ضد	لفظ	ضد
قديم	جديد	اچڻ	وڃڻ
ناڪاري	هاڪاري	لافاني	فاني
زندگي	موت	شهر	ڳوٺ

لفظن جي معنيٰ لکوءَ جملن ۾ ڪم آڻيو.

د

معنيٰ

لفظ

نئون

جديد

روم شهر ۾ جديد عمارتون آهن.

جملو

پراڻو

آڳاٽو

روم جو آڳاٽو دؤر تاريخي واقعن سان ڀريل آهي.

جملو

جوڙڻ

تعمير

اٽليءَ جي عمارت جديد فن تعمير جو بيمثال نمونو آهي.

جملو

پاڪ

مقدس

گرجا جو هڪ مقدس در هر پنجويهين سال ڪلندو آهي.

جملو

ثقافت

تهذيب

هر ملڪ جي پنهنجي الڳ تهذيب آهي.

جملو

ريدار

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
دؤر	زمانو	اوزار	آلو
آفت	مصيبت	رهنمائي	اڳواڻي
رفتار	تيزائي	فضا	هوا
حملو	ڪاه	شڪل	صورت
	تهه	پڙدو	

سبق جو خلاصو

هن دؤر جي سائنسي ايجادن مان ريڊار به هڪ آهي. اهو هڪ اهڙو اوزار آهي، جنهن جي وسيلي امن جي زماني ۾ پنهنجي هوائي جهازن جي، ڪنهن قدرتي آفت وقت صحيح رهنمائي ڪري سگهجي ٿي. جنگ جي زماني ۾ وري دشمن جي ايندڙ هوائي جهازن جو تعداد ۽ طرف معلوم ڪري، ان کان بچاءُ جو بندوبست پڻ ڪري سگهجي ٿو. هن اوزار جي ڪم ڪرڻ وارو اصول لڳ ڀڳ اهو ئي آهي، جيڪو آواز جي ٽڪرائجي موٽڻ ۾ ڪم ڪري ٿو، جنهن کي اسين پڙاڏو چئون ٿا. ريڊا به ٽڪرائجي موٽڻ يا پڙاڏي وارو ساڳيو ڪم ڪري ٿو. فرق رڳو اهو آهي ته پڙاڏي ۾ آواز لهرن جي شڪل وٺي ٿو ۽ ريڊار ۾ بجليءَ

جي لهرن ۾ بدلایو ويندو آهي. انهيءَ بجليءَ جي لهرن ۾ اها خاصيت آهي، جو تمام گهاتي ته وارا ڪڪر به انهن جو رستو روڪي نٿا سگهن. انهن جي رستي ۾ ڪا رڪاوٽ پئجي سگهي ٿي ته فقط ڪا سخت شيءِ، جهڙوڪ: جبل يا ٽڪري وغيره. اهي لهرون جيڪڏهن ڪنهن اهڙي رڪاوٽ سان وڃي لڳنديون ته هڪدم اتان پنٿي موٽي اينديون. انهن موٽي ايندڙ لهرن جي روشنيءَ جو عڪس يا پاڇولو پوءِ هڪ خاص سائنسي اوزار وسيلي جيڪڏهن ڪنهن پڙدي تي وڌو وڃي ته اهو پتو پئجي سگهي ٿو ته جنهن شيءِ سان ٽڪرائجي موٽي آيون آهن، اها ڪهڙي پاسي آهي. بجليءَ جي انهن لهرن جي رفتار ۾ لک اٺيانوي ڪلو ميٽر في سيڪنڊ آهي.

ريدار مختلف سائيز جا ٿيندا آهن. ڪي ننڍا، ڪي وچولا ۽ ڪي وري تمام وڏا. ريڊار فوجي گاڏين، هوائي جهازن، جالن ۽ زمين تي لڳايو ويندو آهي.

جنگ جي زماني ۾ ڌرتيءَ تي لڳل ريڊار جون لهرون هر وقت فضا ۾ مٿي وينديون رهن ٿيون. مٿي وڃڻ واريون هي لهرون جيستائين ڪنهن سخت شيءِ سان نه ٽڪرائبيون، تيسين هيٺ موٽي نه اينديون. جيڪڏهن اهي واپس موٽي آيون، ته انهن جو موٽي اچڻ اهو ثابت ڪندو ته مٿي فضا ۾ ڪا سخت شيءِ موجود آهي. پڙدي تي لهرن جي موٽڻ سان جيڪو عڪسي پڙدي وارو نشان هي ظاهر ڪري ته فضا ۾ گهڻا جهاز اڏامي رهيا آهن ته پوءِ سمجهبو ته دشمن جا جهاز حملي ڪرڻ لاءِ اچي رهيا آهن. ان ڳالهه جي خبر ريڊار ۾ لڳل ٻيا سائنسي اوزار پنهنجي جهازن کي ڏيندا آهن.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. ريدار جا ڪهڙا فائدا آهن؟
- ج ريدار جا ڪيترائي فائدا آهن، اهي دشمن جي جهازن کي نشانو بڻائيندا آهن، پنهنجي ڌرتيءَ جي حفاظت ڪندا آهن، اهي دشمن جي حملي ڪندڙ جهازن جي خبر ڏيندا آهن.
2. ريدار گهڻن قسمن جا ٿيندا آهن؟
- ج ريدار مختلف قسمن جا ٿيندا آهن، يعني ننڍا، وچولا ۽ ڪي وري تمام وڏا.
3. ريدار ڪهڙي طريقي سان ڪم ڪري ٿو؟
- ج ريدار جون لهرون فضا ۾ مٿي وينديون رهن ٿيون. هي لهرون جيستائين ڪنهن سخت شيءِ سان نه ٽڪرائيون شيون هيٺ موٽي نه اينديون. ڪنهن سخت شيءِ سان ٽڪرائجڻ کانپوءِ جڏهن هي لهرون موٽي اينديون ته معلوم ٿيندو ته دشمن جا گهڻا حملي وارا جهاز فضا ۾ موجود آهن ۽ اهي ڪهڙي طرف کان اچي رهيا آهن.

هينين خال پريو:

1. ريدار مختلف _____ قسمن _____ جا ٿيندا آهن.
2. ريدار ذريعي دشمن جي ايندڙ _____ جهازن _____ جي خبر ملندي آهي.
3. فوجي گاڏين ۾ مختلف ننڍا _____ ريدار _____ به وڏي اهميت رکن ٿا.
4. سائنسي ايجادن ۾ ريدار پڻ هڪ _____ خاص _____ ايجاد آهي.
5. پوءِ اهي دشمن جي _____ جهازن _____ کي نشانو بڻائيندا آهن يا کين پڇائيندا آهن.

هينين لفظن جا ضد لکو.

ضد	لفظ	ضد	لفظ
پوڙهو	جوان	جنگ	امن

آسمان	زمين	چڊو	گهاتو
هڪجهڙائي	فرق	تنزلي	ترقي

لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

د

معنيٰ

لفظ

اڳ ۾

اڳوات

ريدار ۾ لڳل هڪ اوزار ذريعي دشمن جي اڳوات خبر پئجي ويندي آهي.

آواز

پڙاڏو

ڪنهن ٽڪريءَ جي سامهون بيهي جيترو زور سان آواز ڪيو اوترو وڌيڪ پڙاڏو ٿيندو.

نئين، شيءِ ٺاهڻ

ايجاد

ريدار هڪ اهڙو اوزار آهي جنهن جي وسيلي قدرتي آفت وقت جهازن جي مدد ڪري سگهجي ٿي.

اڳواڻي

رهنمائي

ريدار مصيبت وقت جهازن جي رهنمائي به ڪندو آهي.

بادل ڊوڙو

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
بادل	ڪڪر	ميگهه	جهڙ، ڪڪر
ملهارا	جهڙالا	متوارا	مستيءَ وارا
گلشن	باغ	ڪيتي	بني
والي	مالڪ	دانا	ڏاها
ادنيٰ	خسيس	اعليٰ	عمدا
برسي	وسي	عالم	جڳ، جهان
گهور	ڊيچاريندڙ	گهٽا	ڪارا ڪڪر
جهومي	جهولي	گلڪاري	نقاشي
پڄاڻان	پوءِ	پاڳين	مالوندن
پاڳ	نصيب	پڙايو	سات ڏنو

بيتن جي سمجهاڻي

نظر اچي ٿو جو گهاتو گهاتو، آ ان لئه هر ماڻهو آتو آتو،

ڪري ٿو ڪاهه بادلن جو جوڙو، بادل ڊوڙو بادل ڊوڙو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ن ب انمول“ چوي ٿي ته اهو جيڪو گهاتو بادل نظر ٿو اچي، انهيءَ ڪڪر لاءِ هرڪوئي انتظار پيو ڪري، ڇو ته اهو مينهن وسائيندڙ بادل آهي. اهي ٻئي ڪڪر مينهن وسائڻ لاءِ اسان ڏانهن وڌي رهيا آهن.

انهيءَ ڪڪر مان وسي ٿو مينهڙو، خوشيءَ مان جهومي ٿو منهنجو جيئڙو

اسان لاءِ آرحمتن جو موڙو، بادل ڊڙو بادل ڊوڙو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ن ب انمول“ چوي ٿي ته انهيءَ گهاٽي بادل مان مينهن وسي ٿو ته منهنجو من خوشيءَ مان نچي ٿو. اسان جي لاءِ مينهن وسڻ رحمت آهي.

مٽيءَ جي خوشبوءِ عجيب ايندي، هيءَ مند هاڻي رنگين ٿيندي،

ختم ٿيندو راهه جو دسوڙو، بادل ڊوڙو بادل ڊوڙو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ن ب انمول“ چوي ٿي ته مينهن وسڻ سان مٽيءَ جي پياري هٻڪار ايندي، موسم به تمام پياري ٿي ويندي ۽ مينهن جي وسڻ سان اڏامندڙ مٽي به ختم ٿي ويندي.

اسان تي ”انمول“ راضي رب آ، وسي ٿي ڦڙ ڦڙ اهو سبب آ،

ڏکڻ کان ٿيو آ هاڻي وڇوڙو، بادل ڊوڙو بادل ڊوڙو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعره ”ن ب انمول“ چوي ٿي ته اسان تي اسان جو مالڪ سائين راضي آهي، تنهنڪري ته مينهن وسي ٿو. مينهن جي وسڻ سان هاڻي اسان تمام خوش آهيون ۽ ڏک ختم ٿي ويا آهن.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1 ① هي نظم ڇا جي بابت لکيل آهي؟

هي نظم بادلن بابت لکيل آهي.

2 ② ”ڏکڻ کان ٿيو آ هاڻي وڇوڙو“ مان ڇا مراد آهي؟

”ڏکڻ کان ٿيو آ هاڻي وڇوڙو“ مان مراد آهي ته ”ڏکڻ مان هاڻي جان ڇڻي“.

هينيان شعر مڪمل ڪريو.

- 1 نظر اچي ٿو جو گهاٽو گهاٽو، آ ان لئه هر ماڻهو آتو آتو
- 2 ڪري ٿو ڪاهه بادلن جو جوڙو، بادل ڊوڙو، بادل ڊوڙو
- 3 مٽيءَ جي خوشبوءِ عجيب ايندي، هيءَ مُند هاڻي رنگين ٿيندي
- 4 ختم ٿيندو راهه جو دسوڙو، بادل ڊوڙو، بادل ڊوڙو

هيٺين لفظن جا جمع لکو.

جمع	واحد	جمع	واحد
راهون	راه	جيئڙا	جيئڙو
رحمتون	رحمت	مندُون	مند
وچوڙا	وچوڙو	جوڙا	جوڙو

سنڌي ادب جي مختصر تاريخ

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
قديم	آڳاٽي	شاهوڪار	دولتمند
صورت	شڪل	ذڪر	ڳالهه
سورهياڻي	دليري	سونهري	سون جهڙو
نروار	ظاهر	برابر جا	هڪجيترا
عظيم	وڏو	محسن	احسان ڪندڙ
مقالا	مضمون	تشریح	سمجهاڻي
تحقيق	کوچنا	اوت	آڏ
رسم الخط	الف - بي	ورهاڻو	تقسيم
	روشناس	واقف	

سبق جو خلاصو

سنڌي ٻولي ننڍي کنڊ جي تمام قديم ۽ شاهوڪار ٻولي آهي. موئن جي دڙي کان وٺي سنڌي ٻوليءَ جي لکت واري صورت ملي ٿي. 712 ع ۾ جڏهن عربن سنڌ فتح ڪئي، ان کان پوءِ 883 ع ڌاري قرآن شريف جو سنڌيءَ ۾ پهريون ترجمو ٿيو. عربن کان پوءِ سومرن جو دؤر آيو، هن دؤر ۾ مشهور رومانوي نيم تاريخي داستان سسئي پنهنون ۽ عمر مارئي کان سواءِ دودي سومري جي بهادري ۽ سورهياڻيءَ جو ذڪر به بيتن ۾ ڪيو ويو آهي. سمن جي وقت جو اهم شاعر قاضي قاضن هو. سمن کان پوءِ ارغونن، ترخانن ۽ مغلن هڪٻئي پٺيان سنڌ تي حڪومت ڪئي. هن دؤر ۾ شاهه عبدالڪريم بلڙيءَ وارو هڪ وڏو شاعر ٿي گذريو آهي. سن 1700 ع ۾ مخدوم ابوالحسن ڏاهريءَ سنڌي زبان جي نئين ترتيب ۾

ڪتاب لکيا. ان کان سواءِ مخدوم نوح، شاهه لطف الله قادري، شيخ حماد ۽ اسحاق آهنگر جهڙن عالمن ۽ شاعرن جا نالا پڻ نروار ٿيا. 1707ع کان سنڌ تي ڪلهوڙن جي حڪومت شروع ٿي. هي دؤر سنڌي ٻوليءَ ۾ علم ۽ ادب جو سونهري دؤر سڏجي ٿو. هن دؤر ۾ ۾ شاهه عبداللطيف ڀٽائي عالمي شاعر ملي ٿو. ٻين اديبن ۽ شاعرن ۾ جمن چارڻ، مخدوم ضياءُ الدين، عبدالرحيم گرهوڙي، مخدوم محمد هاشم نٿوي، خواجہ محمد زمان لنواريءَ وارو، ميان سرفراز ڪلهوڙو ۽ تمر فقير جا نالا مشهور آهن.

ڪلهوڙن کان پوءِ ٽالپرن جو دؤر شروع ٿئي ٿو. هن دؤر جو عظيم شاعر سچل سرمست آهي ۽ ٻيو وڏو شاعر سيد ثابت علي شاهه آهي، جنهن پهريون ڀيرو سنڌي زبان ۾ مرثيي جي صنف جو بنياد وڌو. ٻين شاعرن ۾ خليفو نبي بخش لغاري، حمل خان لغاري، سامي، دلپت، صوفي ۽ فتح فقير سومري جا نالا ملن ٿا.

1843ع ۾ انگريزن سنڌ فتح ڪئي. هن دؤر ۾ موجوده الف - بي ٺهي ۽ سنڌي ٻوليءَ ۾ تعليم عام ٿي. هن دؤر جو عظيم شاعر قادر بخش بيدل آهي. ان کان سواءِ نثر ۾ پهريون قرآن شريف جو لفظي ترجمو مٽياريءَ جي آخوند عزيزالله ميمڻ ڪيو، جيڪو 1870ع ۾ ڇپجي پٿرو ٿيو. ڊراما، ناول، مضمون، افسانا، مقالا به هن دؤر ۾ سنڌي ادب جو حصو بڻيا.

شمس العلماء مرزا قليچ بيگ پهريون سنڌي اديب آهي، جيڪو سنڌي ادب جو محسن ۽ سنڌ جو شيڪسپيئر سڏجي ٿو. هن سوين ڪتاب لکيا ۽ ٻين ٻولين جا ڪتاب سنڌيءَ ۾ ترجمو ڪيا. ديوان پرماتند ميوارام ”جوت“ اخبار ڪڍي. ڊاڪٽر هوتچند مولچند گربخشاڻيءَ شاهه جي رسالي جا ٽي جلد تيار ڪرائي ڇپرايا. ان کانپوءِ علامه دائود پوٽي، چينمل پرسرام ۽ ڀيرومل مهرچند، شاهه جي رسالي تي ڪم ڪيو.

شاعريءَ ۾ ڪشڻچند بيوس، هوندراج دڪايل ۽ سويراج فاني جديد شاعريءَ کي رڪ ڏيندڙن ۾ هئا. نواز علي نياز، لطف الله بدوي، گوڀند مالهي، ڪيرت باباڻي، سندرياتمر چنداڻي ۽ ٻين ڪهاڻيڪارن افساني نگاريءَ ۾ نواڻ آندي.

انگريزن جي دؤر ۾ بلند پايه شاعر پيدا ٿيا، جن ۾ خليفو گل محمد، فاضل شاهه، آخوند محمد قاسم، غلام محمد ”گدا“، مير عبدالحسن ”سانگي“، حافظ حامد ٽڪڙائي، مرزا قليچ بيگ، مسرور بيدي، سيد مصري شاهه، مفتون همايوني، الله بخش ”ابوجهو“، ڪشڻچند ”بيوس“، شمس الدين بلبل، فتح محمد سيوهاڻي، ممد هاشم ”مخلص“، غلام احمد نظامي ۽ ٻين شاعرن جا نالا ملن ٿا. ان کان سواءِ نثري ادب ۾ جن ليکڪن جا نالا ملن ٿا، تن ۾ منشي اڏارام، شمس العلماء مرزا قليچ بيگ، ديوان ڪوڙومل، لعلچند امرڏنومل، پيرومل مهرچند، ڊاڪٽر گربخشاڻي، ڊاڪٽر عمر بن دائود پوٽو، علي خان ابڙو، جينمل پرسرام، علامه آءِ آءِ قاضي، محمد عثمان ڏيپلائي، پرماتند ميوارام، ليڪراج ڪشڻچند ”عزيز“، محمد صديق ”مسافر“، خليل مورائي، محمد بخش ”واصف“، ڊاڪٽر ابراهيم خليل، حافظ عبدالله ”بسمل“، عثمان علي انصاري، مولانا دين محمد وفائي، سيد ميران شاهه ۽ پيرعلي محمد راشديءَ جا نالن نمايان آهن.

ان کان پوءِ واري دؤر ۾ ڊاڪٽر نبي بخش خان بلوچ، مولانا غلام محمد گرامي، پير حسام الدين راشدي، شيخ اياز، نياز همايوني، عبدالڪريم گدائي، امر جليل، سراج ميمڻ، ڊاڪٽر نجم عباسي، طارق اشرف، نسيم ڪرل، سليم ڳاڙهوي، استاد بخاري، تنوير عباسي، ڊاڪٽر عبدالمجيد سنڌي، ميمڻ عبدالغفور سنڌي، محمد اسماعيل عرساڻي، حافظ احسن چنا، شيخ عبدالرزاق راز، جمال ابڙو، ڊاڪٽر عبدالجبار جوڻيجو، ڊاڪٽر نواز علي شوق، ڊاڪٽر غلام علي الانا، امداد حسيني،

عبدالقادري جوڻيجو، ماهتاب محبوب، سحرآمدا، نورالهدى شاه، اياز گل ۽ عبدالغفار ”تبسم“ وغيره قابل ذڪر آهن.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- 1 ڪلهوڙن جي دؤر ۾ ڪهڙو عظيم شاعر پيدا ٿيو؟
 - ج ڪلهوڙن جي دؤر ۾ عظيم شاعر شاه عبداللطيف ڀٽائي (رح) پيدا ٿيو.
 - 2 ننڍي کنڊ ۾ قرآن شريف جو ترجمو سڀ کان پهرين ڪهڙي ٻوليءَ ۾ ٿيو؟
 - ج ننڍي کنڊ ۾ قرآن شريف جو ترجمو سڀ کان پهرين سنڌي ٻوليءَ ۾ ٿيو.
 - 3 سمن جي دؤر ۾ ڪهڙا شاعر ۽ بزرگ پيدا ٿيا؟
 - ج سمن جي دؤر ۾ هڪ مشهور سنڌي زبان جو شاعر قاضي قاضن هو.
 - 4 موجوده سنڌي الف ب ڪهڙي سن ۾ ٺهي؟
- سن 1853ع ۾ موجوده سنڌي الف ب ٺهي.

هينيان خال ڀريو:

- 1 ڪلهوڙن جي دؤر کي سنڌي ٻوليءَ جو _____ سونهري دؤر سڏجي ٿو.
- 2 سن _____ 1843ع ۾ انگريزن سنڌ تي قبضو ڪيو.
- 3 سنڌي ٻولي ننڍي کنڊ جي تمام _____ قديم ۽ _____ شاهوڪار ٻولي آهي.
- 4 عالمن ۽ اديبن سنڌي ٻوليءَ جي وڏي _____ خدمت _____ ڪئي.

صحيح جواب چونڊيو.

- 1 سنڌي _____ ٻولي ننڍي کنڊ جي تمام قديم ۽ شاهوڪار ٻولي آهي.
- (i) اردو (ii) سنڌي ✓ (iii) عربي

2. 833ع ڌاري قرآن پاڪ جو سنڌي زبان ۾ پهريون ترجمو ٿيو.

(i) 833ع ✓ (ii) 933ع (iii) 1033ع

3. سن 1700ع ۾ مخدوم ابوالحسن ڏاهريءَ سنڌي زبان جي نئين

ترتيب ۾ ڪتاب لکيا.

(i) 1500ع (ii) 1600ع (iii) 1700ع ✓

4. 1707ع واري ڪلهوڙن جي دؤر کي سنڌي ٻوليءَ جي علم ۽ ادب جو

سونهري دؤر سڏجي ٿو.

(i) ڪلهوڙن ✓ (ii) عربن (iii) انگريزن

5. ثابت علي شاھ سنڌي زبان ۾ _____ مرثيي جو رواج وڌو.

(i) قصيدي (ii) مرثيي ✓ (iii) مدح

لفظن جي معنيٰ لکوءَ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

ڄاڻايو

روشناس

سنڌي ادب جي مختصر تاريخ ڪيترن بزرگن جي قصن

کان روشناس ڪرايو.

تقسيم

ورهڱو

پاڪ، ڀارت جو روهڱو 1947ع ۾ ٿيو.

شڪل

صورت

ڪن ٻولين کي لکت واري صورت ميسر آهي.

ريت. رسم

رواج

ثابت علي شاھ، سنڌي زبان ۾ مرثيي جو رواج وڌو.

ذريعي

وسيلي

حيدرآباد جي مشهور ديوان پر مانند ميوارام ”جوت“ اخبار

کڍي، جنهن سان مضمونن وسيلي سنڌي ٻولي کي ترقي ملي.

ضد	لفظ	ضد	لفظ
لِڪِيل	پڌرو	نظم	نثر
غريب	شاهوڪار	آخري	پهريون
قديم	جديد	مفصل	مختصر

مهمان نوازي

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
مهمان نوازي	مهمان جي خدمت	آڌر پاءُ	پليڪار
ساراهه	واکاڻ	ڪانئس	ان کان
ڌرتي	زمين	اوطاق	بينڪ
شرم	لج	ڳوناڻا	ڳٺ وارا

مهمان نوازي فارسي ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن جي معنيٰ آهي، ڪنهن شخص جو خوشيءَ سان آڌرڀاءُ ڪرڻ ۽ ان جي خدمت ڪرڻ. دنيا ۾ سڀني کان اعليٰ انسان پيغمبر سڳورا آهن ۽ اهي سڀئي مهمان نواز هئا. حضرت ابراهيم عليه السلام لاءِ مشهور آهي ته جيستائين وڻن ڪو مهمان نه ايندو هو، تيستائين پاڻ ماني نه کائيندا هئا. هڪ ڀيري الله تعاليٰ پنهنجن ملائڪن کي انساني صورت ۾ حضرت ابراهيم عليه السلام وٽ موڪليو ته جيئن الله جو پيارو نبي ماني کائي. سڀني نبين جا سردار اسان جا پيارا رسول حضرت محمد مصطفيٰ ﷺ به تمام گهڻا سخي ۽ مهمان نواز هئا وڻن مسلمان توڙي ڪو غير مسلم مهمان ٿي ايندو هو ته پاڻ سڳورا ﷺ ڏاڍا خوش ٿيندا هئا. ان جي خدمت چاڪري ۽ ٽهل ٽڪور ۾ ڪابه ڪسر نه ڇڏيندا هئا. مهمان جي تعظيم بابت پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو آهي ته: ”مهمان جي عزت ڪريو.“

سنڌيءَ ۾ عام چوڻي آهي ته ”بختاور سو جنهن گهر مهمان آيو“، جنهن جو مطلب آهي ته اسان وٽ انهيءَ ماڻهوءَ کي پاڳ وارو سمجهو ويندو آهي، جنهن جي گهر مهمان اچي. اڳاٽي وقت کان وٺي اسان جي سنڌ جي سرزمين مهمان نوازيءَ لاءِ مشهور آهي. اڃان به ائين ڪڍي چئجي ته مهمان نوازي اسان جي ثقافت ۽ تهذيب جو مکيه اهڃاڻ آهي. سنڌ ۾ خاص طور تي پهراڙيءَ ۾ جيڪڏهن ڪنهن وٽ مهمان اچي ويو ته ماڻهو ان کي پنهنجي جيءَ ۾ جايون ڏيندا آهن. سندن هميشه اها خواهش هوندي آهي ته مهمان وڻن ايندا رهن ته جيئن هو وڌ ۾ وڌ سندن خدمت ڪري سگهن.

مشق

هيٺين سوالن جا جواب لکو.

1. حضور اڪرم صلي الله عليه وآله جن مهمان بابت ڇا فرمايو آهي؟
- ج. حضور اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن مهمان بابت فرمايو آهي ”مهمان جي عزت ڪريو“.
2. مهمان جي اچڻ تي ڳوٺاڻا ڪيئن نظر ايندا آهن؟
- ج. مهمان جي اچڻ تي ڳوٺاڻا تمام خوش نظر ايندا آهن.
3. ڪهڙي پيغمبر سڳوري وٽ الله تعاليٰ ملائڪن کي مهمان ڪري موڪليو؟
- ج. حضرت ابراهيم عليه السلام وٽ الله تعاليٰ ملائڪن کي مهمان ڪري موڪليو.
4. پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم مهمانن جي خدمت ڪيئن ڪندا هئا؟
- ج. پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم مهمانن کي پنهنجي هٿ مبارڪ سان کاڌو کارائيندا هئا.

هيٺيان خال پريو:

1. سڀئي پيغمبر _____ مهمان نواز _____ هئا.
2. مهمان نوازي _____ فارسي _____ ٻوليءَ جو لفظ آهي.
3. مردن سان گڏ عورتون به _____ حياءَ دار _____ ۽ مهمان نواز آهن.
4. دنيا ۾ سڀني کان اعليٰ انسان _____ پيغمبر سڳورا _____ آهن.
5. اسان جي سنڌيءَ ۾ چوڻي آهي بختاور سو جنهن گهر _____ مهمان _____ آيو.

هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ ٻڌايو.

اصطلاح	معنيٰ	جملا
رهاڻ رچائڻ	ڪچهري ڪرڻ	آيل مهمان سان طبيعت مطابق ڳوٺاڻا
		رهاڻ رچائيندا آهن.

کلي کیکارڻ مسکرائي آذر پاءُ اسان کي مهمانن سان کلي کیکارڻ گهرجي.
 جيءَ ۾ جاءِ ڏيڻ محبت سان پيش اچڻ گهر آيل مهمان کي پنهنجي جيءَ
 ۾ جاءِ ڏيڻ اسان تي فرض آهي

هيٺين لفظن جا جمع لکو.

د

جمع	واحد	جمع	واحد
اعليٰ	اعليٰ	خوشيون	خوشي
صورتون	صورت	پيارا	پيارو
مهمان	مهمان	ڳوناڻا	ڳوناڻو

بادشاه ۽ مسخري جي ڳالھ

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
شهناھ	بدشاھن جو بادشاھ	خوش مزاج	کلمک
پھري	پائي	مسخرو	بخشش
عقل	ڏاھپ	چيز	شيءَ
جھٽ	ھڪدم	ھڪي	ھڪڙي
وريو	موتيو	پروردگار	پلاڻھار
بيان	ڳالھ	عجب	حيرت واري
عيان	ظاھر	ڏکار	کوٽ، ڪمي

بيتن جي سمجھائي

ٻڌو ٻارو! هڪڙو هيو بادشاهه،

هو جنهن وٽ وڏو پنهنجو لشڪر سپاهه.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته ٻارو! هڪڙي بادشاهه

جي ڳالهه ٻڌو، جنهن وٽ پنهنجو وڏو سپاهين جو لشڪر هو.

نه هو هن جي چهري ۾ ڪوئي به گھنڊ،

هو خوش بخت ڪلڻو منو چڻ ڪند.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته ان بادشاهه جي مُنهن

۾ ڪوئي گھنڊ نه هوندو هو، بلڪه هو ڪلڻو ۽ خوش مزاج ماڻهو هو.

آ هڪڙي دفعي جو ذڪر دوستو،

اچي مسخرو ويو اتي اوچتو.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته هڪڙي دفعي هڪ

مسخرو انهيءَ بادشاهه جي درٻار ۾ اچي پهتو.

چيو بادشاهه هن کي ٻُڌ منهنجي ڳالهه،

منهنجي هر اکر کي تون دل ۾ سنڀال.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته بادشاهه ان مسخري

کي چيو ته منهنجي ڳالهه ڏيان سان ٻُڌ ۽ انهيءَ کي دل ۾ سانپ.

ڏيان تو مان اڄ توکي تنهنجو انعام،

مگر ياد رکجانءِ منهنجو انعام.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته بادشاهه، مسخري کي

چيو ته اڄ مان توکي انعام ٿو ڏيان، پر منهنجو انعام به ياد رکجانءِ.

ڏيان لٺ ٿو توکي هن کي سنڀال،

نه ڪنهن ڪم ظرف ڏانهن هن کي اڇال.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته هيءَ هڪ خاص لٺ

توکي انعام ۾ ڏيان ٿو، اها ڪنهن بيوقوف کي نه ڏجانءِ.

شهانشاهه بيمار ٿيو هڪ دفعي،

پڇڻ مسخرو تنهن کان پهتو اُتي.

سمجھائي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته هڪ دفعي بادشاهه

بيمار ٿيو ته مسخرو ان کان پڇڻ لاءِ اُتي پهتو.

شهنشاه چيو هن کي اي ڙي ميان!

دعا ڪائي ڪج ٿو سفر تي وڃان.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته بادشاهه، ان مسخري کي چيو ته سفر تي وڃان ٿو تنهنڪري ڪائي دعا ڪر.

چيو مسخري اي منهنجا صاحبو!

ڪڏهن هن سفر تان ٿا موٽي اچو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته بادشاهه کي مسخري چيو ته منهنجا صاحبو ڪڏهن هن سفر تان موٽيندؤ.

چيو بادشاهه موت ٿيندي نه هاڻ!

وڃان ٿو هتان مان هميشه جي ڪاڻ.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته بادشاهه، مسخري کي چيو ته مان هميشه جي لاءِ وڃي رهيو آهيان ۽ هاڻي موت نه ٿيندي.

پڇيو مسخري منهنجا عالي جناب،

تياري ته هوندي اوهان جي تمام.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته مسخري، بادشاهه کان پڇندي چيو ته جناب هميشه جي لاءِ ٿا سفر تي وڃو، ته اوهان جي تياري ته

لازمي هوندي!

وراڻيو شهنشاهه ناهيان تيار،

ڪندو معاف شل مونکي پروردگار.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته انهيءَ ڳالهه تي بادشاهه وراڻيو ته ڪائي به تياري نه آهي، شل الله پاڪ معاف فرمائي.

تعجب ڪيو مسخري هي ٻڌي!

شهنشاهه جي عقل ۾ هئي ڪمي.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته بادشاهه جو اهو جواب

ٻڌي مسخري کي ڏاڍي حيرت ٿي ۽ بادشاهه جي اها ڪم ظرفي پئي لڳي.

تياريءَ بنان ٿو سفر تي وڃين؟!

جناب بي عقل مون کي تون ٿو لڳين.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته آخر حيرت مان

مسخري، بادشاهه کي چئي ڏنو ته بنان تياريءَ جي هيڏي وڏي سفر تي ٿا

وڃو، جناب، مون کي ته توهان بي عقل ٿا لڳو.

وٺو مون کان واپس هي پنهنجو انعام!

کپي کين ٿو مون کي تنهنجو انعام.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته مسخري، بادشاهه جو

ڏنل انعام واپس ڪندي چيو ته مون کي توهان جو انعام نه کپي.

”تصور“ جو سڀئي مڃو هي چيو،

سفر تي وڃڻ لاءِ تياري ڪيو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته سڀئي ان ڳالهه تي

عمل ڪريو ته سفر تي وڃڻ جي لاءِ هاڻي کان تياري ڪريو.

مشق

هيٺين سوالن جا جواب لکو.

1. بادشاهه ڪهڙي قسم جو هو؟

ج. بادشاهه خوش بخت ۽ ڪٿو هو.

3. مسخري، بادشاهه جي تياري نه هئڻ جو ٻڌي ڇا چيو؟

ج. مسخري بادشاهه جي تياري نه هئڻ جو ٻڌي چيو ته حيرت ٿي ٿئي

ته توهان جي تياري نه ٿيل آهي، توهان مون کي بي عقل ٿا لڳو

مون کان پنهنجو انعام واپس وٺو.

4 هن نظم جو شاعر آخري شعر ۾ سڀني کي ڪهڙي صلاح ٿو ڏي؟

ج هن نظم جو شاعر آخري شعر ۾ سڀني کي سفر تي وڃڻ جي تياري ڪرڻ لاءِ صلاح ٿو ڏي.

هينيان خال ڀريو:

ب

1 ٻڌو ٻارو! هڪڙو هيو _____ بادشاهه

2 هو جنهن وٽ وڏو پنهنجو _____ لشڪر سپاهه

3 آهڪڙي دفعي جو _____ ذڪر دوستو

4 اچي _____ مسخرو ويو اتي اوچتو

هينين لفظن جا ضد لکو.

ج

ضد	لفظ	ضد	لفظ
اداس	خوش	فقير	بادشاهه
روئڻو	ڪلڻو	بي وقوف	عقلمند
		اچڻ	وڃڻ

لفظن جي معنيٰ لکڻ ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

د

معنيٰ

لفظ

ياد

ذڪر

جملو هن بيت ۾ بادشاهه جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

گهٽ عقل وارو

ڪم ظرف

جملو بادشاهه مسخري کي چيو ته هيءُ لڻ ڪنهن ڪم ظرف کي نه ڏڃان.

حیرت

تعجب

بادشاهه جي ڳالهه ٻڌي مسخرو تعجب ۾ پئجي ويو.

جملو

سپاه

لشڪر

بادشاهه وٽ هڪ وڏو لشڪر هو.

جملو

اڃانڪ

اوچتو

اوچتو بادشاهه وٽ هڪ مسخرو آيو.

جملو

بالغن جي تعليم

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
ڏيان	غور	بالغن	جوانن
علاوه	کان سواءِ	توجہ ڪرڻ	غور ڪرڻ/ڏيان ڏيڻ
ڇاڪاڻ ته	چوڄو	سينگاريل	سنواريل
ڪاروبار	روزگار	مثبت	هاڪاري
رتابندي	منصوبو	آماده	راضي
فرد	ماڻهو		

سبق جو خلاصو

ڪو به ملڪ تيستائين ترقي نه ڪري سگهندو، جيستائين ان جو ننڍو وڏو ۽ جوان توڙي پوڙهو، علم جي زيور سان سينگاريل نه هوندو. ڪابه قوم جيسين جهالت جي اونداهه ۾ پيئي هتوراڙيون هڻندي، تيسين ان جي ترقي ناممڪن آهي. انهيءَ مقصد کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ سڌريل ملڪ نه رڳو ٻارن جي تعليم جو مڪمل بندوبست ڪندا آهن، پر اڻ

پڙهيل بالغن کي پڙهائڻ لاءِ به خاص انتظام رکندا آهن، جيئن ته وڏا ڏينهن جو پنهنجي گذر سفر لاءِ ڏنڌي ۾ رڌل رهندا آهن، تنهنڪري کين تعليم ڏيڻ لاءِ رات جو اسڪول هلايا ويندا آهن.

اهو علم ئي آهي، جيڪو عزت وڌائي ٿو ۽ علم جي وسيلي ئي هر هڪ شخص پنهنجي ڪارڪرت ۽ ڏنڌي ۾ سڌارو ۽ واڌارو آڻي سگهي ٿو. سچ ته علم کان سواءِ انسان حيوان مثل آهي.

هاري پڙهيل هوندو ته پنهنجو ڏنڌو سهڻي نموني هلائي سگهندو ۽ پوک جي جديد طريقن کان واقف ٿي، پنهنجي في ايڪڙ پيداوار ۾ اضافو آڻي سگهندو. ٻاهرين ملڪن ۾ پوک جا ڪهڙا نوان طريقا پيا ايجاد ٿين، تن جي پروڙ کيس علم جي ذريعي ئي پئجي سگهي ٿي. تعليم يافته انسان پنهنجو ووت (جيڪا هڪ قيمتي امانت آهي) صحيح نموني استعمال ڪري سگهي ٿو. هن کي اها به پروڙ پئجي سگهندي ته اسان جو صحيح نمائندو ڪهڙو آهي ۽ اهو اسان جي علائقي لاءِ ڪيتري قدر پاڻ پتوڙي رهيو آهي.

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب لکو.

1. بالغن جي تعليم جو ضروري آهي؟
- ج. بالغن جي تعليم ان ڪري ضروري آهي ته جيڪڏهن هر هڪ تعليم جي زيور سان سينگاريل هوندو ته پنهنجو پنهنجو ڪم يا ڪاروبار چڱيءَ طرح ڪري سگهندو ۽ ووت جو صحيح نموني استعمال ڪندو.
2. ملڪ جي ترقيءَ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟
- ج. ملڪ جي ترقيءَ لاءِ اسان سڀني کي حڪومت جو ساٿ ڏيڻ کپي ۽ نه فقط ٻارن پر وڏن کي پڻ علم حاصل ڪرڻ لاءِ آماده ڪرڻ گهرجي.

3. بالغن جي تعليم لاءِ ڪهڙو وقت مقرر ڪيو ويندو آهي.

ج. بالغن جي تعليم لاءِ رات جو وقت مقرر ڪيو ويندو آهي.

4. حڪومت تعليم جي واڌاري لاءِ ڪهڙا قدم کنيا آهن؟

ج. حڪومت تعليم جي واڌاري لاءِ ٻارن کان علاوه بالغن جي تعليم ڏانهن پڻ گهڻي توجہ ڏئي رهي آهي ۽ تعليم جي واڌاري لاءِ خاص رٿابندي ڪري رهي آهي.

هينيان خال ڀريو

1. بالغن کي تعليم ڏيڻ لاءِ _____ رات _____ جو وقت مقرر ڪيو ويندو آهي.

2. اسان جي حڪومت تعليم جي واڌاري لاءِ خاص _____ رٿابندي ڪري رهي آهي.

3. اسان جو ملڪ پاڪستان هونئن ته _____ قدرتي _____ نعمتن سان مالا مال آهي.

4. حڪومت ٻارن کان علاوه _____ بالغن _____ جي تعليم ڏانهن پڻي گهڻي توجہ ڏئي رهي آهي.

5. پڙهيل لکيل ماڻهو ئي خبرن ۽ رسالن جي ذريعي ملڪ جي _____ حالتن _____ کان باخبر رهي ٿو.

لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

ان وٽ

وٽس

اسان وٽس گهڻو فوجي سامان ڏنوسين.

جملو

تعليم	علم، ڄاڻ
جملو	تعليم هر فرد تي لازم آهي.
حڪومت	سرڪار
جملو	حڪومت تعليم جي واڌاري لاءِ رٿابندي ڪري رهي آهي.
بالغ	جوان
جملو	سرڪار بالغ ماڻهن جي تعليم تي به گهڻي توجہ ڏئي رهي آهي.
نھايت	ڏاڍو، ڏاڍي
جملو	بالغن جي تعليم نهايت اهم آهي.

انسانيت

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
اشرف المخلوقات	مٿانهين مخلوق	مانائتو	مان وارو
حقدار	مستحق	نازل	مٿان آيل
مڙني	سڀني	گڻ	خاصيت
تسليم ڪري	مجي	بندگي	ٻانهپ
مهربان	ٻاجهارو	شفيق	مهربان
اڻ ڳڻيا	بيشمار	احسان	ٿورا
محبت	پيار	محسن	احسان ڪندڙ
لازم	ضروري	دينداري	پرهيز گاري
احترام	عزت	پيروي	اطاعت
گهڻگرا	خير خواه	ڪينو	بغض، حسد
ڪلفت	وير، پيائي	وير	دشمني
وروڌ	دشمني، وير	منگهرا	اڻوڻندڙ
بگڙيل	خراب ٿيل	ناتا	تعلقات
فرمان برداري	حڪم مڃڻ	زنجايون	ناراض ڪريون
سلوڪ	هلت	وصف	گڻ
مروت	رعايت، سخاوت	لحاظ	خيال
شفقت	مهرباني	عظيم	وڏو

قول	چوڻي	ضرورت مند	گهرجائو
عظمت	وڌائي	راحت	آرام، سک
نعمت	بخشش	نصيب	قسمت
ڪشتي	بيڙي	واهر	مدد
ٻانها	بندا	خالق	خلقيندڙ
مالڪ	ڌڻي	اشرف	مٿانهون

سبق جو خلاصو

انسان کي الله تعاليٰ اشرف المخلوقات بڻائي، هن دنيا ۾ موڪليو آهي. هن دنيا ۾ انسان ڪهڙي طرح زندگي گذاري، جو هو صحيح معنيٰ ۾ سڀني کان وڌيڪ مائتو سڏائڻ جو حقدار ٿئي. انهيءَ لاءِ الله تعاليٰ انسان جي هدايت لاءِ پيغمبر سڳورا موڪليا. انهن انسانن کي حق ۽ سچ جو رستو ڏيکاريو ۽ آسماني ڪتاب نازل ڪيائين. جن ۾ زندگي گذارڻ جو طريقو به ٻڌايل آهي ته انسان کي هن دنيا ۾ پيش ايندڙ مڙني مسئلن جو حل به انهن ڪتابن ۾ موجود آهي.

انسانيت جو سڀ کان پهريون ۽ اهم گڻ اهو آهي ته انسان پنهنجي خالق ۽ مالڪ کي سڃاڻي، ان جي وڌائي ۽ هيڪڙائيءَ کي تسليم ڪري ۽ سندس بندگيءَ جو حق ادا ڪري. سڀ کان وڌيڪ الله تعاليٰ سان محبت ڪري. الله جو پيارو رسول ﷺ به انسان ذات جو عظيم محسن ۽ اسان سان سچو پيار ڪندڙ آهي. تنهنڪري اسان تي لازم آهي ته پنهنجي پياري رسول ﷺ سان گهڻي محبت ڪريون. سندن ادب، احترام ۽ حڪمن جي پيروي ڪريون. اسان کي گهرجي ته اسين سڀني انسانن جا گهڻگهرا ۽ خير خواه ٿي رهون، ڪنهن به انسان لاءِ پنهنجي دل ۾ ڪينو، ڪلفت، ساڙ ۽ حسد نه رکون. جيڪي اسان جا مخالف هجن، اسان کي تن سان به

خيرخواهي ۽ پلائي ڪرڻ گهرجي. اسان کي گهرجي ته ماءُ پيءُ جو چيو
ميجون، انهن جي حڪمن جي فرمانبرداري ڪريون ۽ ڪنهن به حالت ۾
سندن دل نه رنجايون. اهڙيءَ طرح پاڙيسري ۽ مٿن مائٽن سان سهڻو
سلوڪ ڪرڻ به انسانيت جي وڻندڙ صفت آهي. وڏن جو احترام، هڪ
جيڏن سان مروت ۽ لحاظ، ننڍن تي شفقت ۽ مهرباني به اعليٰ انساني ڪم
آهي.

انسانيت اسان کي سيکاري ٿي ته جيڪڏهن ڪو ماڻهو اسان کي
ڏک يا تڪليف پهچائي ته اسين ان کي معاف ڪري ڇڏيون. ڪانئس بدلو نه
ونون. اڃان به ٿي سگهي ته برائيءَ جي جواب ۾ ساڻس پلائي ڪريون ته
ان جي نتيجي ۾ الله تعاليٰ اسان جي بهتري ڪندو ۽ ڪاميابيءَ سان
نوازيندو.

دنيا ۾ ڪنهن به انسان کي ڪو ڏک پهچي ته اسين ان کي پنهنجو
ڏک سمجهون ۽ ڪوشش ڪري ڏکيل انسان جو ڏک ڏور ڪريون.
مسڪينن جي مدد ڪرڻ، بڪئي کي ڪارائڻ، بيمار کان طبيعت پڇڻ،
ضرورتمند جي ضرورت پوري ڪرڻ، معذور، بيوا ۽ يتيم جي واهر
ڪرڻ، مسافر ۽ پرديسيءَ جي پرگهور لهڻ، اهي سڀ انسانيت جا ڪم آهن.
قرآن شريف ۾ آهي ته الله جا نيڪ ٻانها زمين تي عاجزيءَ ۽
نوڙت سان هلندا آهن. ان ڪري انسانيت جو اعليٰ سبق اهو پڻ آهي ته
اسين هر قسم جي تڪبر کان بچون. پاڻ کي ٻين کان ڀلو نه سمجهون،
بلڪه پاڻ کي سڀني کان گهٽ، عاجز انسان سمجهون. نيازمندیءَ ۽ نوڙت
کي پنهنجي سيرت جو حصو بڻايون، انهيءَ ۾ عظمت آهي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- ① الله تعاليٰ انسان جي صحيح هدايت لاءِ ڪير موڪليا؟
- ج. الله تعاليٰ انسان جي صحيح هدايت لاءِ پيغمبر موڪليا.
- ② انسانيت جو اعليٰ سبق ڪهڙو آهي؟
- ج. انسانيت جو اعليٰ سبق حق ۽ سچ جو رستو ڏيکارڻ آهي.
- ③ اسان کي ماءُ پيءُ سان ڪيئن هلڻ گهرجي؟
- ج. اسان کي ماءُ پيءُ جو چيو مڃڻ گهرجي ۽ انهن جي دل نه رنجائڻ گهرجي.
- ④ الله تعاليٰ انسان کي شرف بخشي ڇا بڻايو آهي؟
- ج. الله تعاليٰ انسان کي شرف بخشي کيس اشرف المخلوقات بڻايو آهي.

هينيان خال ڀريو:

- ① ڪو به انسان جهڙا هتي ڪم ڪندو ان جو بدلو _____ آخرت ۾ پائيندو.
- ② اسان کي گهرجي ته ماءُ پيءُ جو چيو _____ مڃيون.
- ③ انسان جي صحيح هدايت لاءِ الله تعاليٰ ڪيترائي _____ پيغمبر موڪليا.
- ④ تڪبر ۽ هٿ ڪرڻ وارو انسان، الله تعاليٰ کي هرگز _____ پسند نه آهي.

ج صحيح جملي جي سامهون ”ص“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”غ“ لکو.

1 انسان کي حق ۽ باطل ۾ فرق ڪرڻ لاءِ ۽ صحيح هدايت لاءِ الله تعاليٰ هزارين پيغمبر موڪليا.

ص

2 وڏن جو احترام ڪرڻ ۽ ننڍن تي شفقت ۽ مهرباني ادنيٰ انساني

غ

گڻ آهن.

3 انسانيت جو اعليٰ گڻ اهو به آهي ته اسين هر قسم جي تكبر کان

ص

بچون.

4 نيازمندي ۽ نوڙت کي پنهنجي سيرت جو حصو بڻايون.

ص

5 هيءَ حقيقت آهي ته ڪوبه انسان جهڙا هتي ڪم ڪندو ان جو بدلو

غ

هتي ئي پائيندو.

د هيٺين لفظن جا ضد لکو.

لفظ	ضد	لفظ	ضد
سچو	ڪوڙو	اعليٰ	ادنيٰ
دنيا	آخرت	پيار	نفرت
ڌڪ	سڪ	خاص	عام

ر لفظن جي معنيٰ لکڻ ۽ ڪم ۾ آڻيو.

معنيٰ

لفظ

عبادت

بندگي

سموري بندگي الله لاءِ آهي.

جملو

محسن	احسان ڪندڙ
جملو	حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن انسان ذات جا وڏا محسن آهن.
هدايت	رهنمائي
جملو	الله تعاليٰ صحيح هدايت لاءِ انسانن لاءِ پيغمبر موڪليا.
ڪلفت	نفرت
جملو	دل ۾ ڪڏهن به ڪلفت نه رکڻ کپي.

همت ۽ مردانگي

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
بي کسي	بي وسيلائي	بيگانگي	ڌاريائپ
همت	طاقت	مردانگي	مرد جي جرئت
ٽڪر ٽڪجي پوڻ	ڪم آسان ٿيڻ	جرئت	همت
آڏو	اڳيان	واسي	رهندڙ

بيتن جي سمجهاڻي

ديس منهنجي جا جوان ڇڏ بي کسي، بيگانگي،

همتن جي ديس ۾ سڪ همت ۽ مردانگي.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته منهنجي وطن جا جوان هي ملڪ همت وارن جو آهي، تون به همت ۽ مڙسي سڪ، پاڻ مان بي کسي ۽ بيگانگيءَ واري عادت ختم ڪر.

تنهنجي همت تنهنجي محنت سان ٽڪر ٽڪجي پون،

تنهنجي جرئت جي ڪري پاڻيءَ ۾ رستا ٿي پون.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته جوان! اها تنهنجي همت ۽ محنت آهي جو تون ٽڪرن کي ٽڪي ٿو ڇڏين ۽ تون پنهنجي عقل واري طاقت سان پاڻيءَ ۾ به رستا ٺاهي ٿو ڇڏين.

تنهنجي محنت ساڻ ئي تنهنجي وطن جو شان آ،

تون وطن جو شان آهين، وطن تنهنجو مان آ.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته جوان! تنهنجي

محنت سان ئي وطن جو شان وڌي ٿو، تنهنڪري تون پنهنجي وطن جو شان آهين ۽ وطن وري تنهنجو مان آهي.

تنهنجي آڏو ڇا جبل ۽ طوفان آهن ڇا پلا؟

همتي ماڻهن جي آڏو ڪائي مشڪل ڪانه آ.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديمر تصور“ چوي ٿو ته جوان! تنهنجي اڳيان ايندڙ جبل ۽ طوفان ڪجهه به نه آهن، چو ته همت وارن جي اڳيان اها ڪا وڏي مشڪل نه آهي.

زندگي ساري ”تصور“ ملڪ جي خدمت ڪجي،

ديس واسين کي هميشه پيار ۽ عزت ڏجي.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديمر تصور“ اسان سڀني کي صلاح ڏيندي چوي ٿو ته سڄي زندگي پنهنجي ملڪ جي خدمت ڪرڻ گهرجي ۽ هن ملڪ ۾ رهڻ وارن کي سدائين پيار ۽ عزت ڏيڻ گهرجي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

① همت سان ڇا ٿو ٿئي؟

همت سان ٽڪر ٽڪجي پون ٿا ۽ پاڻيءَ ۾ رستا ٺهي پون ٿا.

② وطن جو شان ڪنهن سان آهي؟

وطن جو شان محبت سان آهي.

③ ڪهڙن ماڻهن جي آڏو طوفان به ڪجهه نه آهن؟

همتي ماڻهن جي آڏو طوفان به ڪجهه نه آهن.

لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ ڄاڻيو.

ب

معنيٰ

لفظ

حياتي

زندگي

آسان ڪي سموري زندگي وطن جي خدمت ڪرڻ گهرجي.

جملو

همت

جرت

انسان جي جرت سان ئي مشڪل ڪم آساني ٿي پوي ٿو.

جملو

ڏکيائي

مشڪل

همت ڪرڻ سان مشڪل به آسان ٿي پوي ٿي.

جملو

طاقت

همت

همت سان ٽڪر به ٽڪجي پون ٿا.

جملو

هيٺين لفظن جا ضد لکو.

ج

ضد

لفظ

ضد

لفظ

ڪڏهن ڪڏهن

هميشه

پوڙهو

جوان

ڏک

سُڪ

پويان

آڏو

نفرت

پيار

آساني

مشڪل